

จ.เชียงใหม่ เปิด [โรงเรียนผู้ปกครอง] แนววิถีเลี้ยงลูกในศตวรรษที่ 21 สร้างเด็ก [เก่ง 4 มีความสุข]

● นำเสนอเมื่อ 13 มี.ค. 2560

‘เชียงใหม่’จัดงานปฏิรูปการศึกษา ครั้งที่ 2 ยื่นข้อเสนอ ‘รัฐ’ หนุนจัดการศึกษาเชิงพื้นที่

เปิด “โรงเรียนผู้ปกครอง” แนววิถีเลี้ยงลูกในศตวรรษที่ 21 สร้างเด็ก “เก่ง 4 มีความสุข”

จังหวัดเชียงใหม่ โดย “ภาคีเชียงใหม่เพื่อการศึกษา” องค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน(สสค.) เดินทางขับเคลื่อนการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ จัดงาน “ปฏิรูปการศึกษาเชียงใหม่ครั้งที่ 2”

นำเสนอแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาเชียงใหม่เชื่อมโยงยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ ยื่น 4 ข้อเสนอแก่รัฐบาลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ พร้อมเปิดโครงการ “โรงเรียนผู้ปกครอง” (Super Parent) เปลี่ยนมุมมองพ่อแม่ในการสนับสนุนการศึกษา แนวคิดและวิธีการเลี้ยงลูกในโลกยุคดิจิทัลเพื่อสร้างเด็ก “เก่ง 4 และมีความสุข”

นายไพรัช ไหมชมภู เลขาธิการภาคีเชียงใหม่เพื่อการศึกษา เปิดเผยว่าสถาบันครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้และคุณภาพชีวิตของเด็กตั้งแต่แรกเกิดไปจนในวัยเรียน เพราะบ้านเป็นสถาบันแรกที่เด็กจะได้ซึมซับเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ และครูคนแรกของเด็กก็คือพ่อแม่ตั้งคำถามที่ว่า “เริ่มที่พ่อ กอทีแม่ แกทีครู” แต่จากสภาพเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อนกว่าในอดีต ผู้ปกครองในยุคนี้จึงต้องมีความรู้และความเข้าใจในการเลี้ยงดูลูกในแต่ละช่วงวัย และร่วมสนับสนุนเสริมสร้างการเรียนรู้ยุคใหม่ให้กับบุตรหลานเพื่อให้เขามีคุณลักษณะที่พร้อมที่จะอยู่ในโลกยุคใหม่ ได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในชีวิต

“ทางภาคีเชียงใหม่เพื่อการศึกษาจึงได้นำโครงการโรงเรียนผู้ปกครอง(Super Parent)ซึ่งเป็นหนึ่งในแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาเชียงใหม่มาสู่การปฏิบัติจริงในพื้นที่ โดยได้จัดการอบรมให้กับพ่อแม่ผู้ปกครองในพื้นที่ต่างๆ ไปแล้ว 6 รุ่น จำนวนกว่า 4,000 คน ซึ่งการที่ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูบุตรหลาน และเข้าใจทิศทางการจัดการศึกษาของจังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้จะช่วยให้ลูกหลานได้รับการพัฒนาไปตามศักยภาพอย่างเหมาะสมแล้ว เครือข่ายของผู้ปกครองที่เกิดขึ้นก็จะสามารถรวมกันขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาเชียงใหม่ให้ประสบความสำเร็จได้”

ดร.วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ จาก สถาบันห้องเรียนแห่งอนาคต กล่าวในการเปิดการอบรมโรงเรียนผู้ปกครองในงาน “ปฏิรูปการศึกษาเชียงใหม่ครั้งที่ 2” ว่า ปัญหาของเด็กไทยวันนี้คือไม่รู้ว่าจะไปเป็นอะไรมองอนาคตไม่เห็น มีหน้าที่เรียนก็เรียนตามกันไปตามหลักสูตรที่เหมือนๆ กัน

“ถึงเวลาแล้วที่ผู้ปกครองจะต้องลุกขึ้นมาเปลี่ยนความคิดในการเลี้ยงลูกและสนับสนุนเรื่องการศึกษาของลูกให้ใหม่ ไม่ใช่แค่หาเงินส่งลูกไปโรงเรียนดีๆ ให้โรงเรียนรับผิดชอบลูกของเรา และตั้งเป้าว่าปริญญาตรีคือความสำเร็จของลูก วันนี้มีคนจบปริญญาตรีถึง 3 แสนคนแต่มีคนใตงานเพียง 1 แสนคน

เรียนจบปริญญาตรีแล้วทำงานมหาวิทยาลัยและภาครัฐเขาก็ไม่รับผิดชอบ ดังนั้นแนวคิดและความเชื่อเก่าๆ ของเป้าหมายการศึกษาคือปริญญาตรีว่าเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จนั้น ไม่ใช่ได้อีกต่อไปแล้ว”

ดร.วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ ยังระบุเพิ่มเติมอีกว่า
วันนี้ผู้ประกอบการต้องถามตัวเองว่าความสำเร็จของลูกที่พ่อแม่ทุกคนต้องการคืออะไร? ใช้ 3 ข้อนี้หรือไม่
“มีงานที่มั่นคง มีรายได้ดี และมีความสุขในการทำงาน”
วันนี้ความมั่นคงกับรายได้สูงไม่ได้ขึ้นกับวุฒิหรือใบปริญญาอีกต่อไปแล้ว
แม้กระทั่งการรับราชการก็ไม่มั่นคงและไม่เชื่อว่ามีความสุขดังจะเห็นจากข่าวคราวต่างๆ อยู่เสมอ

“ดังนั้นผู้ประกอบการต้องมองวันนี้และมองไปถึงอนาคตข้างหน้า
เพราะเราไม่โตจะพาลูกของเราจนเวลากลับไปหาความสำเร็จในอดีตหรือในสมัยของเรา
และเราไม่สามารถที่จะใช้วิธีการเดิมๆ เช่นตั้งใจเรียน เขามาวิทยาลัยที่ดีที่สุด คณะที่ดีที่สุด
เพื่อตอบโจทย์ในเรื่องของความมั่นคงและรายได้สูงอีกต่อไปแล้ว
แต่เราจะต้องสนับสนุนและสร้างแรงบันดาลใจให้ลูกของเรา 4 เก่งให้ได้”

โดย “4 เก่ง” ที่ ดร.วิริยะ กล่าวถึงนั้นหมายถึง “เก่งเรียน” ที่ไม่ใช่เรียนเก่ง
แต่หมายถึงความถึงเก่งที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยตัวเอง ไม่รู้อะไรก็หาความรู้ทันที ต้องเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ
ที่อยากเรียนรู้ตั้งแต่วันนี้ อัยการอัยการหรือคนอื่นมาสอน ความรู้ต่างๆ มีอยู่อย่างมากมายในโลกโซเชียล
ซึ่งพ่อแม่และแม่ต้องสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับลูกและใช้เทคโนโลยีในการเข้าถึงข้อมูลความรู้ต่างๆ

“เก่งงาน” ต้องทำงาน การทำงานหมายถึงการฝึกทักษะต่างๆ
ซึ่งทักษะนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากการท่องจำแต่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติ เด็กจะต้องรักการทำงาน ไม่ดูถูกงาน
การทำงานจะทำให้เกิดทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการพูดคุย เห็นคุณค่าของงาน ไม่เลือกงาน
เห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ เห็นว่าการมีเงินแต่ไม่ทำงานนั้นไร้คุณค่า
โดยจะต้องเริ่มจากงานในบานที่เกี่ยวกับตัวเอง

“เก่งที่ 3 คือ เก่งคิด วันนี้เราไม่เคยถามความต้องการของเด็ก กฎระเบียบต่างๆ
ในโรงเรียนรวมถึงไปถึงการสอนแบบเดิมๆ ทำให้เด็กหมดโอกาสที่จะคิด
ถ้าเด็กไม่ฝึกให้เขาคิดตั้งแต่วันนี้โตขึ้นไปแล้วเขาจะคิดได้อย่างไร ดังนั้นทั้งครูต้องเปลี่ยนวิธีการสอน
พ่อแม่ต้องมีสวนกระตุนช่วยเหลือเด็กคิด เพราะโลกในวันนี้เกิดอาชีพหรือธุรกิจใหม่ขึ้นมาตลอดเวลาจากความคิด
อย่าง Uber Grab หรือ Airbnb เจ้าของไม่ได้มีรถไม่ได้มีโรงแรมเป็นของตัวเองสักแห่ง
แต่ก็ประสบความสำเร็จได้เพราะความคิด วันนี้ทั้ง เก่งเรียน เก่งงาน และเก่งคิด
ยังเป็นเป้าหมายของพลโลกในทศวรรษที่ 21 ถ้าเราสนับสนุนทั้ง 3
ข้อนี้ให้เกิดขึ้นได้ลูกของเราจะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน”

โดย “เก่งเรียน เก่งงาน เก่งคิด” ดร.วิริยะ ย้ำว่า
ผู้ประกอบการต้องมีมือกั้นผลักดันให้เกิดความเปลี่ยนแปลง
โดยกดดันให้หน่วยงานที่ดูแลด้านการศึกษาและสถานศึกษาเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็น Active Learning ปฏิรูปการเรียนรู้อุปกรณ์เด็กโดยเปลี่ยนการสอน
การสอบจะต้องเน้นการนำเอาความรู้มาใช้มากกว่าการแก้หรือตอบโจทย์
และเปลี่ยนการวัดและการประเมินผลใหม่ให้สนับสนุนการสอนของครู จึงจะสามารถปฏิรูปการศึกษาของไทยได้

“ทั้ง 3 เก่งผู้ประกอบการต้องเอาด้วย เราต้องมารวมมือกันกดดันสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้น
และเก่งข้อสุดท้ายคือ เก่งชีวิต วันนี้โรงเรียนไม่ได้ช่วยให้เด็กของเราเก่งชีวิต
แต่สิ่งที่พ่อแม่สามารถปลูกฝังและบ่มเพาะได้ คือความซื่อสัตย์ อดทน และความรับผิดชอบ ถ้าเด็กของเรามี 3
อย่างนี้ไปแสวงหาความรู้ที่ไหนก็ได้
การศึกษาจะสร้างชาติได้เราจะต้องสอนคนของเราในเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริต ถ้าเราไม่สร้างเด็กที่มีคุณภาพ
เขาก็จะอยู่ในโลกอนาคตได้อย่างยากลำบากในโลกที่ทรัพยากรลดน้อยลงและในสังคมที่มีผู้สูงอายุมากขึ้น ซึ่งการมี
4 เก่งจะทำให้ลูกหลานของเรา มีรายได้สูงและมีความมั่นคง แต่การที่จะ มีความสุข นั้น เขาจะต้องได้ทำในสิ่งที่ชอบ
วันนี้เราหาเงินเท่าไรก็เอามาซื้อความสุข แล้วทำไมเราถึงไม่ทำในสิ่งที่มีความสุข
ซึ่งการคนหาตัวตนและความต้องการของเด็กแต่ละคนให้เจอ จะทำให้เด็กไปเรียนก็ไม่เห็น้อย
และเมื่อทำงานก็ทำงานได้ก็มีความสุข”

“บทบาทของผู้ปกครองในวันนี้ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป เราต้องให้ออกาสเขาได้ลองทำในสิ่งที่ถูกและผิด ความผิดที่ไม่เหมือนที่เราคิดก็ต้องให้เขาได้ลองทำ อยากทำอะไรบอกเขาว่าดี สร้างความมั่นใจให้กับเขา อนาคตของลูกไม่ใช่อนาคตของเรา ให้ความเชื่อมั่นและให้ความสนับสนุน อย่าไปดึงลูกกลับมาสู่อึด หรือไปสู่อนาคุดที่เราฝัน สุดท้ายก็คือการให้ความรัก การเลี้ยงลูกแบบตามใจลูกนั้นยาก เราจึงมักจะเลี้ยงลูกแบบตามใจเรา ต้องถามตัวเองว่าเราศรัทธาในตัวเขาหรือไม่ ให้ออกาส สนับสนุนความคิดของเขาด้วยความรัก ซึ่งโรงเรียนผู้ปกครองก็คือการทำให้ผู้ปกครองหันกลับมามองลูกของตัวเอง ซึ่งเชียงใหม่ถือว่าเป็นที่แรกของประเทศที่มีโรงเรียนแบบนี้ และเป็นจุดเริ่มต้นที่ชาวเชียงใหม่ทุกคนเห็นตรงกันว่าต้องการมาช่วยกันทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อการการศึกษาของคนเชียงใหม่” ดร.พิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ สรุป

โดย จังหวัดเชียงใหม่ และ ภาคีเชียงใหม่เพื่อการปฏิรูปการศึกษา ได้ยื่นข้อเสนอ 4 ข้อต่อรัฐบาลและสังคมไทยให้สนับสนุนแนวคิดการศึกษาเชิงพื้นที่ ภายในงาน ปฏิรูปการศึกษาเชียงใหม่ครั้งที่ 2 ประกอบไปด้วย 1) เสนอให้ ไซ ม.44 ให้ กศจ. ทำงานร่วมกับ ภาคีเชียงใหม่เพื่อการปฏิรูปการศึกษา ผ่านแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาเชียงใหม่ แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยการต่อยอดและทำให้เห็นผลในเชิงปฏิบัติเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ 2) ภาคีเชียงใหม่ฯ จะทำให้การปฏิรูปการศึกษาของพื้นที่ สอดคล้องไปกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ระยะ 20 ปี ด้วยการสนับสนุนและพัฒนาครูพันธุ์ใหม่โดยเชื่อมโยงกับการผลิตครูโครงการอื่น ๆ ลดความเหลื่อมล้ำในการจัดการศึกษา ตั้งโมเดลโรงเรียนเท่าเทียมกัน และจัดตั้งกองทุนการศึกษาเชียงใหม่ 3) ขอให้รัฐบาลดำเนินตามข้อเสนอของภาคีเชียงใหม่ฯ ที่เสนอไปในปี 2558 ทั้ง 7 ข้อ และ 4) เสนอให้รัฐบาลเร่งรัดการกระจายอำนาจ และงบประมาณลงในการบริหารจัดการการศึกษาเชิงพื้นที่

นายพัฒนาพงษ์ สุขมะดัน

ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบริหารสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) กล่าววาจังหวัดเชียงใหม่ เป็นหนึ่งใน 14 จังหวัดที่ทำงานร่วมกับ สสค. ในการปฏิรูปการศึกษา ภายใต้โครงการจังหวัดปฏิรูปการเรียนรู้ หรือ โครงการการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ Area-based Education (ABE)

“การจัดงานปฏิรูปการศึกษาเชียงใหม่ครั้งที่ 2 เนื่องในวาระครบรอบ 1 ปี ของการประกาศใช้ แผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาเชียงใหม่ ระยะ 4 ปี (พ.ศ.2559-2562) โดยได้มีการนำเสนอประสบการณ์จัดการศึกษาผ่าน 16 หอกรเรียนรู้ ที่ถือเป็นรูปธรรมของความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือการจัดการศึกษาของภาคีเชียงใหม่ฯ เป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่า การยอสนนปฏิรูปการศึกษาที่ใช่พื้นที่เป็นฐาน ให้พื้นที่สามารถกำหนดทิศทางการศึกษาของเด็กเยาวชนของตนเอง ควรได้รับการขยายผลให้เป็นทิศทางของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศต่อไป” นายพัฒนาพงษ์ กล่าวสรุป.